

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 27 martie – 2 aprilie 2016

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

LITURGHIA ÎNAINTE SFÎNŢITELOR

MIERCURI, 30 MARTIE, 2016, ORA 12

CALEA CRUCII

Sâmbătă, 2 aprilie 2016, ora 17,00

POMENIREA TUTUROR MORŢILOR

Sâmbătă, 2 aprilie 2016, ora 18,00

*Toate virtuţile nu sunt nimic altceva decât dragoste sub diferite forme.
Dragostea prefăce pe cel ce iubeşte în chipul celui iubit. Dacă iubeşti pe
Dumnezeu, dumnezeu vei fi; dacă-l iubeşti pe diavol, diavol vei fi; iar de iubeşti
trupul, trup vei fi. Înseamnă deci că lucrul cel dintâi al dumnezeieştii iubiri este
a uni pe cel ce iubeşte cu cel iubit.*

(Sf Augustin)

Biserica luptătoare a lui Cristos a pierdut un credincios dar

Biserica triumfătoare a câştigat un suflet.

Fratele nostru întru Cristos, **CRISTEA IOAN**, a fost condus pe ultimul
drum de cei dragi.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Roşu Andrei, Erdei
Ileana, Scurt Anamaria, Huza Tudor Dumitru, Tăutu Adelina, Flore
Ana**, în numele comunităţii Parohiei Greco Catolice „Sfântul
Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire şi bucurii. Preoţii parohiei vor celebra
o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

TRAMBULE ÎNSPRE RAI

Dacă în prima duminică din Post am contemplat chemarea apostolilor, aducându-ne aminte și de momentul în care am fost chemați fiecare dintre noi, în felul nostru, în evanghelia de astăzi vedem că vocația noastră, chemarea noastră e legată în mod intim de cea a celor din jurul nostru. Nu ne putem mântui singuri, ci doar împreună cu semenii noștri. Din acest motiv, primele patru duminici din Triod insistau asupra necesității iubirii aproapelui, a iertării și îndurării pe care trebuie să le manifestăm față de frații noștri.

Astăzi vedem un bolnav care e vindecat și iertat nu datorită credinței personale, ci pentru credința prietenilor lui. Evanghelia o spune în mod explicit: “văzând Isus credința lor...” Avem întotdeauna nevoie de cineva care să se roage pentru noi, să mijlocească pentru noi, să ceară împreună cu noi, fie că e cineva din familie sau din cercul prietenilor. La rândul nostru, suntem datori să ne manifestăm iubirea și atenția pentru semenii noștri prin rugăciune. De multe ori este singurul mijloc concret de a fi aproape de cineva, atunci când cuvintele sunt neputincioase, iar gesturile nu-și găsesc calea.

Există o istorioară ce descrie pe înțelesul tuturor necesitatea acestei împreună-mântuiri. Se spune că o femeie ce nu făcuse prea mult bine în viața ei moare și se prezintă în fața Dreptului Judecător. Când este chiar pe punctul de a fi condamnată la o eternitate de suferință, îngerul ei păzitor își aduce aminte că odată, a dăruit o ceapa verde unei femei nevoiașă. Dumnezeu decide să acorde o ultimă șansă: femeia să se agațe de cozile cepei și să fie trasă înspre Rai. În momentul în care începe să se înalțe, o mulțime de suflete se agață de ea și încep să urce și ele înspre locul de veșnică fericire. Femeia observă și începe să dea din picioare nemulțumită, convinsă că era un privilegiu destinat exclusiv ei. Încercând să scape însă de cei care se agătau de ea, se agită prea mult iar cozile de ceapă se rup, făcând să piară și ultima șansă de mântuire. Cine știe dacă îndurarea și iubirea lui Dumnezeu nu ar fi făcut un miracol, transformând cozile de ceapă într-o adevărată frânghie de mântuire, dacă femeia cu pricina ar fi manifestat mai multă compasiune și mai puțin egoism...

Atenție așadar, atunci când alergăm înspre mântuirea noastră: frații și surorile noastre se pot revela adevărate trambuline înspre Rai!

PS Claudiu - Episcopul Curiei